

גרטה ופטר בארץ האושר

ל.קירבי-פרוש
דיק הרטליי

קרוב לימה זויידר-זיי, בבית חמוד, גרים
שני ילדים קטנים ששמם פטר וגרטה,

אבא שלהם יצא לים הרחב והכחול וכל
היום דג כדי להביא הביתה דגים טריים,
כפי שעושים כל הדייגים.

אבא שלהם נחמד ואמא ממש מתוקה
והיא מנקה בקפדנות את הבית שלהם,
שיהיה נעים ונקי.

"בואו, בואו ילדים" קראה אמא "התנור
מתקרר והמים בסיר לא רוצים לרתוח.
הביאו לי קצת עץ, מהר כמה שרק
אפשר!"

פטר וגרטה יצאו לחפש זרדים ביער
קרוב, אבל התעייפו מהר מאוד,
התיישבו ונרדמו על החוף החולי.

"ילדים שלי" אמר לפני שיצא "עזרו
קודם כל לאמא, ואחר כך תוכלו
לשחק",

ובשינה קראו "אמא, אמא אנו רואים אוניה
כל כך מוזרה. מוזרה ביותר שהייתה אי-פעם
בזויידר-זיי"
ואחר כך נכנסו לסירה קטנה, עשוית קליפת
עץ, עם משוט קטן ושכחו לגמרי על עצי
הסקה.

האונייה נוצצת כמו זהב, כמו נעל זהב גדולה ועליה ראו פיות הים וצוות של בתולות הים קרא לפטר וגרטה, כאילו כבר מזמן הכירו את הילדים.

הגלים נשאו אותם רחוק על הים עד שהגיעו לאוניה המוזרה, אותה רצו לראות, האונייה המופלאה, המופלאה ביותר שיכולה רק להיות.

ובאמת המלכה יצאה לקראתם, עם נטפי
מים בשערותיה. היא נישקה אותם והזמינה
אותם לשוט איתה לארץ האושר.

"מה זו ארץ האושר ואיפה היא?" שאלו
פטר וגרטה "ומה נראה שם?"
"הארץ הזו היא בתוך זו"ז-דר-ז"ז הכחול"
אמרה המלכה.

פטר וגרטה קראו אליהן "אנו באנו
לראות את מלכת בתולות הים. אנא
אמרו האם היא נמצאת בספינה."

שם הם יצאו על החוף והמלכה הובילה
אותם דרך יערות אלמוגים, והראתה
להם צדפות פנינים ישנות במיטותיהן
וגם סוסוני-ים, לבנים ואדומים.

וכשהתחיל להחשיך יצאו כוכבי-הים כמו
כוכבים רגילים בלילה, והאירו להם,
כשקיפודי הים מתרוצצים סביב וצוחקים.

ואז האונייה התחילה לשקוע בתוך מימי
הים, מטה, מטה, כדי להגיע לארץ
האושר.

"ראו, פטר וגרטה" אמרה המלכת
"איך עובדות צדפות הפנינה, ואיך
כוכבי-ים מאירים סביב. לכן ארץ זו
נקראת ארץ האושר, כי כל אחד
עושה את מלאכתו ואחר כך יש לו
זמן לשחק."
ומלכת בתולות הים נעלמה כאילו לא
הייתה כלל.

"הי, גרטה, פטר! איפה אתם?"
קראה אמא שלהם. הם התעוררו על
החוף החולי וראו את השמש הזורחת
מעל.

הם רצו מיד ליער לאסוף זרדים
להסקה "כי אנו רוצים למלא את
המוטל עלינו" אמרה גרטה "ואז יהיה
לנו זמן לשחק."

"אמא יקרה, היינו בארץ האושר" אמרו.
"ואמא, למדנו שיש זמן לעבודה ולמשחק
גם לך וגם לנו, בדיוק כמו בארץ האושר,
שם כל אחד ממלא את תפקידו."

הם רצו מיד ליער לאסוף זרדים להסקה
"כי אנו רוצים למלא את המוטל עלינו"
אמרה גרטה "ואז יהיה לנו זמן לשחק."
"איפה הייתם, ילדים" קראה אמא "לא
ראיתי אותכם כל היום, סיפרו מה קרה?"